

O'QUVCHILARNI MILLIY CHOLG'U ASBOBLARI TARIXI BILAN TANISHTIRISHNING O'ZIGA XOS YO'LLARI.

Abduxamidova Muxayyo,
JDPI, Musiqa madaniyati
fakulteti 4- kurs talabasi.
Ilmiy raxbar - **To'g'ulov O'tkir**

Annotatsiya: Ushbu maqola o'quvchilarni milliy cholg'u asboblari tarixi bilan tanishtirishning o'ziga xos tarixiy axamiyati, yasalishi, ijro yo'llari, mohir ijrochilar tasvirlanganligi yoritilgan.

Kalit so'zlar: cholg'u sozlari, tanbur, rubob, dutor, g'ijjak, ud, chang, nay, doira, xonanda, ijrochi, musiqa sanati.

Milliy cholg'uchilik san'atimiz ko'p asrlardan buyon xonandalik san'ati bilan yonma-yon kamarbasta rivojlanib keldiki, xatto ko'pincha ularni bir-birisiz tasavvur etib ham bo'lmaydi. Halkimizning jaxon musiqa san'ti muxlislariga ko'z-ko'z qilishga arzigelik boy musiqa merosi bo'lib, ular ustoz xofizlar va mohir sozandalar tomonidan ming yillardan buyon kuylab kelinayotgan mumtoz qo'shiqlar maqomlar, cholg'u kuylari, rang barang cholg'u sozlarimiz o'zining noyobligi, murakkab tuzilishi, cholg'ularimizning dilga yakinligi jarayonini belgilovchi omil xam ana shu xonandalik va sozandalik san'atidir.

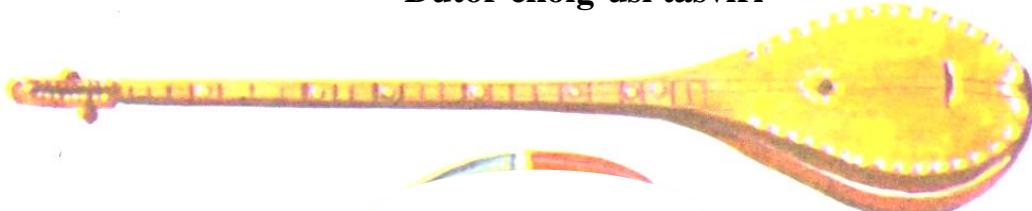
O'zbek milliy cholg'u sozlari haqida - Ryui Gansales de Klavixo o'zining «Buyuk Temur xayoti va faoliyati» (Temur saroyiga sayoxat kundaliklari) asarida ko'yidagilarni yozgan . . . Imperator o'tirgan xiyobon yonida juda ko'p sozanda, xofizlar, raqqoslar va raqqosalar o'tirmoqda, musiqa sadolari ko'kni ko'tarmokda edi. . . shu ko'ni turli tuman tomoshalar ko'rsatildi, xar bir san'atkor qiziq uyinlar ko'rsatib, xalqni xursand qildi. . . podsho ixtiyoridagi fillarni qizil, zangori va turli rangda bo'yab, ularning teppasida katta kajova o'rnatilib, raqqos va raqqosalar uyin ko'rsatar edilar. Ularning uyini tomoshabin qiyqiriqlariga sabab bo'lar, o'zining serzavqligi bilan kishini xayajonga solar edi».

Milliy cholg‘u sozlarimizning Saroy tantanalarida va xalk ommaviy sayllarida maxorat bilan ijro etilganligi to‘g‘risida juda ko‘p manbalarda ma’lumotlar uchraydi. Demak cholg‘u sozlarimiz tarixi qo‘sishqchilik san’atimiz tarixi kabi qadimiydir.

O‘zbek milliy musiqa madaniyatimizning boy xazinasi va unda to‘plangan musiqiy merosimiz cholg‘u sozlarimiz sabablidur. Zero, bu cholg‘ular ko‘p ming yillar davomida xalqimizga ma’naviy ozuqa berib, ularning badiiy estetik didlarini shakllanishida muhim omil bo‘lib keldi.

Yuqorida aytib o‘tganimizdek, qadimdan mashhur xofizlar mohir sozandalardan yetishib chiqqan. Milliy mumtoz qo‘sishqchiligidan durdona asarlar xisoblangan maqomlar va boshqa vazmin yo‘lda kuylanuvchi asarlar ritm jihatidan juda xam murakkab asarlar hisoblanadi. Bularning orasida Girya, chapandoz (chapandozi qalandar, charandozi gulyor, chapandozi svora va x.k) nasrulloyi, mug‘ilcha, talqincha va uforilar murakkab bo‘lib, xonanda o‘z ovoziga tanbur, dutor, rud, rubob, ud, doira kabi cholg‘ularni chalgan holda jo‘r bo‘lgan Ular qaysi cholg‘uni chalmasin doira sozini, uning musiqiy usullarini o‘zi ijro eta olmasa yoki xis eta olmasa bunday murakkab musiqa asarlarini ijro eta olmaganlar. Quyida biz milliy cholg‘u sozlarimizdan ba’zilariga qiskacha ta’rif berib o‘tamiz.

Dutor cholg‘usi tasviri

Dutor – bu so‘z forscha bo‘lib, «ikki tor» degan ma’noni anglatadi. Yog‘ochdan yasalib kosa qismi yupqa payraxalarning yelimlab birlashtirilishi orqali yasaladi (ba’zida o‘yma xolda xam uchraydi). Dastasi ingichka bo‘lib bog‘lama pardalar o‘rnataladi. Torlari ipak iplar, yoki mol, kuy, echki kabi hayvonlar ingichka ichagidan yasaladi. Dutor to‘g‘risida ma’lumotlar qadim manba’larda uchramaydi,

u to‘g‘rida asosan Temuriylar davri xaqidagi manbalarda ma’lumotlar bor. Xozirgi davrda dutor milliy cholg‘ularimiz orasida eng peshkadamlaridan biri bo‘lib, rekonstruksiya qilinishi natijasida bir oz o‘zgarishlarga (bog‘lama pardalar o‘rniga yog‘och pardalar, ipak yoki chak paradalar urniga plastmassa iplar, o‘rik yog‘ochidan qoplama o‘rniga faner qoplama) uchradi va endilikda dutor oilasidan «Dutor prima», «Dutor sekunda», «Dutor al’t», «Dutor bas», «Dutor kantrabas» lar ham joy oldi. Bular esa milliy cholg‘u sozlarimizdan orkestr tuzish imkoniyatini yaratdi. Dutor ovozi mayus va mungli bo‘lib inson ovozi bilan nihoyatda yaxshi uyg‘unlashadi. Ansambl ijrochilarida tovushlarni yumshatuvchi bo‘lib, barcha cholg‘u ansambllari tarkibiga kiritildi. Keyingi davrda uning mohir ijrochilaridan Abdusoat Vaxobov, Yusup Aliev, Davlatoxun Qodirov, Orif Qosimov, Gulom Quchkorov va boshqalar xalq orasida tanilgan.

Tanbur – bu tan, dil, ya’ni dilni qitiqllovchi degan ma’noni anglatadi. Bu cholg‘u sozi to‘g‘risidagi ma’lumotlar arab istilosidan oldingi davr, ya’ni Sasoniylar (II-VII asrlar) davriga oid manbalarda xam uchraydi. Tanburning kosa qismi tut yog‘ochi dasta qismi va qoplamasi o‘rik yoki boshqa qattiq yog‘ochdan yasaladi. Tanburning dastasiga yo‘g‘on bog‘lama pardalar o‘rnataladi va torlari bo‘sh sozlanadi. Buning boisi shuki, barmoqlar pardalar oralig‘iga torni bosgan holda kirib boradi va bu ijrochilikda o‘ziga xos nolalar va boshqa bezaklar berish imkonini beradi. Torlari misdan bo‘lib egiluvchan, uning tarang tortilmasligidan egiluvchanligi oshadi. Ijrochining o‘ng qo‘l barmog‘iga “noxun” (Metal moslama) taqiladi va asosan shu barmoq bilan chertib chalinadi. Tanburda asosan uchta (bazida to‘rtta tor bo‘lib kuy aksariyat paski torda chalinadi, qolgan torlar esa vaqtı-vaqtı bilan paski birinchi torga jo‘r bo‘ladi. Tanbur ijrochiligi alohida ist’edod talab qiladi. Yuragi ezgulikka moyil kishilargina uning nolalarini maromiga yetkaza olishi mumkin. Bu cholg‘u asosan xofizlar ovoziga jo‘r bo‘lishidan tashqari, xalq cholg‘ulari ansambli va orkestr tarkibiga kiritiladi. Uning mashxur ijrochilari Yusufxon Xakimov, Riqsi Rajabov, Turg‘un Alimatov va boshqalarning nomi xalq orasida ma’lum.

Qashqar rubobi tasviri

Qashqar rubobi- Bu cholg‘u to‘g‘risidagi ma’lumotlar ham eramizning boshi II – IV asrlarga oid tarixiy manbalarda uchraydi. Ayniqsa uyg‘onish davriga (IX-XII asrlar) oid manbalarda u to‘g‘risida qimmatli ma’lumotlar mavjud IX-X asrga doir ma’lumotlar orasida Buxorolik Abubakr Rubobiy to‘g‘risidagi ma’lumotlar bo‘lib, uning Xorazm xonligi saroyida hizmat qilganligi, rubob cholg‘usining mohir ijrochisi bo‘lganligi va o‘scha davrning sharaflı unvoni bo‘lgan “Mutribi movraunnahr” egasi bo‘lganligi, Buxoroda musiqa maktabi ochganligi va unda o‘qitish uchun qo‘llanmalar yozganligi aytib o‘tilgan. Bu cholg‘u yog‘ochdan yasalgan va qadimda dastasiga bog‘lama pardalar o‘rnatilgan. Kosa qismiga teri qoplama qoplangan bo‘lib, ipak torlar qo‘yilgan xamda xuddi dutor kabi qo‘l barmoqlari bilan tirnab chalingan. Uning dutordan farqi kosa qoplamasи, torlarining soni va dastasining dutorga qaraganda qisqaroqligida bo‘lgan.

Cholg‘u sozlarini rekonstruksiya qilish natijasida uning ipak torlari o‘rniga po‘lat simlar, bog‘lama pardalar o‘rniga mis yoki jez pardalar qo‘yilib, pardalardagi nimchorak va chorak to‘nliklar olib tashlandi va bir xil xramatik yarim tonlik pardalar o‘rnatildi. Endilikda u qo‘l bilan tiralib emas mediator bilan chalinadi. Rekanstuksiya natijasida uning Rubob prima, Rubob soprano, Qashqar rubobi, Afg‘on rubobi, kabi yangi xillari yaratildi. Bu cholg‘u sozları o‘zbek milliy cholg‘u sozları orkestri ijrochiligidə keng qo‘llanilmoqda. Qashqar rubobi va Afg‘on rubobi cholg‘u ansamblimizda qo‘llanilayapdi. Keyingi yillarda Muhammadjon Mirzaev, Qobuljon Usmonov, Shavkat Mirzaev kabi moxir rubobchilar xalqimiz orsida nom taratgan.

G‘ijjak tasviri

G‘ijjak – Bu soz asli “Qo‘buz” sozidan andaza olib yasalgan bo‘lib, kelib chiqish tarixi Qo‘qondir. U to‘g‘ridagi ma’lumotlar uyg‘onish davri (IX- XII asrlar) ga oid manbalarda ham uchraydi. G‘ijjak cholg‘usining saroy kasbiy musiqa sida o‘z munosib o‘rni mavjud bo‘lganligi to‘g‘risida tarixiy manbalarda aytilib o‘tilgan. G‘ijjak - yog‘ochdan yasalgan bo‘lib kosa qismiga teri qoplanma qoplanadi. Doskasi qisqa, parda o‘rnatilmagan. Uning ijrochilari tovushlar balandligini barmoq qo‘yish joylari va barmoqlar qalinligiga qarab aniqlashadi. Unda to‘rt tor bo‘lib, to‘rt xil balandlikda sozlanganligi sababli ijro etiladigan asarlar uchun asarlar dastaning qisqaligi noqulaylik tug‘dirmaydi. G‘ijjak - yog‘ochga ot yoli o‘rnatilib yasalgan kamoncha bilan chalinadi. Kamoncha ijrodan oldin albatta yelimlanadi. Kamonchaga surtilgan yelim g‘ijak torlarini tebratadi, aks holda kamoncha torda sirg‘alib uni tebrata olmaydi. Shuni aytish kerakki, bu cholg‘u sozida pardalar bo‘lmaganligi, kerakli tonni barmoqlar qidirib topishi sababli uning ijrochisi yuksak musiqa eshitish qobiliyatiga (Muzikalniy sulux) ega bo‘lishi lozim, bu siz musiqa tovushlari balandigini to‘g‘ri belgilab bo‘lmaydi. Ansambl va orkestr ijrochiligidagi g‘ijjak tovushlarni bir-biriga bog‘lovchi vazifasini bajaradi. Uning kamonchalari turli uzunlikda bo‘ladi, yani 2 xissali, 3 xissali, 4 xissali. Kamonchalar uzunligi va dastadagi pardalarning bo‘lmasligi milliy musiqamizdagи bezaklar uchun juda qulaydir. Keyingi davrdagi

uning moxir ijrochilarini To‘xtasin Jalilov, Inomjon Ikromov, G‘anijon Toshmatov, Abduxoshim Ismoilov, O‘lmas Rasulov va boshqalardir.

Nay tasviri

Nay - milliy cholg‘u sozlarimiz ichida eng qadimiy sozlardan biri. Bu cholg‘u yer yuzidagi barcha halklar musiqasida turli nom bilan qo‘llaniladi. Yurtimizda olib borilayotgan arxiologik qidiruv ishlari natijasida Samarqand viloyati Urgut tuman Mo‘minobod qishlog‘idan, ayol kabridan turli taqinchoq bezaklar bilan birga suyakdan yasalgan, jimjimador naqshlar bilan bezalgan nay sozi topilgan. Ekspert tekshiruvlar natijasida uning yasalishi tarixi bundan besh ming yil oldin ekanligi aniqlangan. Nay tug‘risidagi ma’lumotlar yurtimizning antik davri (eramizdan avvalgi IV-I sarlar)ga oid tarixiy manbalarda ham uchraydi. Nay sozining qadimiyligi to‘g‘risida xatto rivoyatlar ham mavjud.

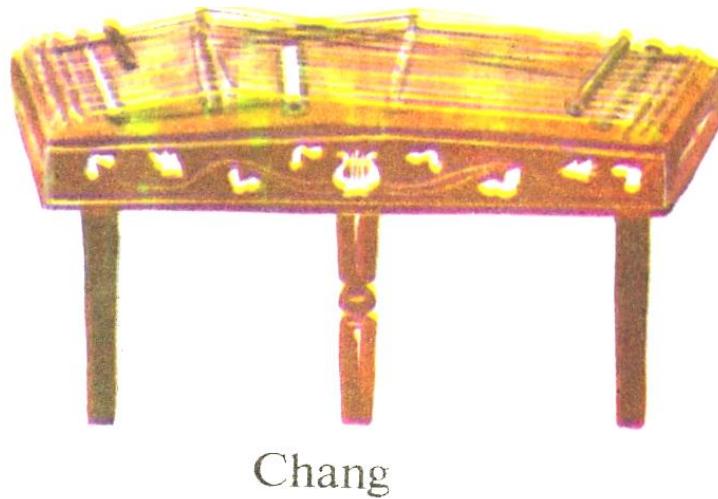
Temuriylar davri tarixchi olim Sharofiddin Ali Yazdiy o‘zining “Zafarnoma” asarida yozishicha, Samarqandning mohir sozandalaridan biri naychi Sulton Axmad devona bo‘lib, mazkur nay sozida kuy chalgan vaqtda “murdaga jon kirib ketar edi” deb tariflaydi. U ruxiy dardga chalingan bo‘lib, yilda bir – ikki kasallanan va tezda o‘ziga kelar ekan. U Xoja Axror Valiyga juda o‘rganib qolgan bo‘lib, Xoja Axror Valiy ham uni benihoya izzat qilar edi. Xoja Axror Valiy Vafotidan so‘ng u butkul devona bo‘lib qolgan ekan. Nay – bombuk tanasidan yasaladigan cholg‘u bo‘lib, ichi g‘ovak bo‘ladi va puflab chalinadi. Puflanadigan qismi, ya’ni puflanadigan teshigi yonidan g‘ovak yog‘och probka bilan berkitiladi. Yog‘och probkani siljitishtirish orqali nay sozlanadi. Nay cholg‘uvchi sozandalar ko‘krak qismiga ko‘prok xavo to‘plab, so‘ngra tejab sarflaydilar. Bu esa cholg‘u ijrochiligida muhimdir. Nayning olti teshigi barmoqlar bilan berkitilishi va yarim berkitilishi orqali butun va yarim tonliklar xosil qilinadi. Unda milliy musiqiy bezaklar berish imkoniyati katta bo‘lib, g‘ijjak kabi ansanbl ijrochiligida musiqiy xissalarni bir-biriga bog‘lash xususiyati bor. Uning ovozi baland bulib, ansanbl

ijrosini to‘ldiradi va cholg‘uchining yo‘l ko‘ygan xatosi darhol ko‘zga tashlanadi. Milliy musiqa madaniyatimizda uning ko‘schnay, bulamon, sibizg‘a, surnay, karnay kabi oiladoshlari keng qo‘llaniladi. Keyingi davrdagi uning mohir ijrochilar Abduqodir Ismoilov, Ayub Qodirov, Saidjon Kalonov, Dadaali Soatqulov, Mirza Toirov, Xalimjon Juraev va boshqalar nom qozongan.

Doira – Cholg‘u sozlarining ichida eng qadimiysi urib chalinadigan cholg‘ular xisoblanadi. U insoniyatning ibtidosiga, ya’ni inson olovni kashf etgan davrlarga borib qadaladi. Urib chalinuvchi cholg‘ular oilasiga doiradan tashqari doul, baraban (xar xil barabanlar) nog‘ora, tabl, tablok, daf likopcha, zang, safoil, turli xil ko‘rinishdagi shiqildoqlar, qayroq kiradi. Doira uzum daraxti tanasini egib yasalgan gardishga teri qoplash xamda gardishga shiqildoqlar o‘rnatalishi orqali yasaladi. Musiqa ijrochiligida doira ritmni ushslash va metr va ulchovlarni xisoblash vazifasini bajaradi. Ansambl ijrochiligida bu cholg‘u musiqiy asar ijrosini boshlash, tezlikni maromda ushlab turish va asarni tugallash vazifasini xam bajaradi. Shuning uchun uni ansambl yetakchisi deb aytadilar. Uning beshta notasi bo‘lib; ular katta bum, katta bak, kichik bum, kichik bak va noxun deb ataladi. O‘zbek milliy musiqasi juda xam musiqiy doira usullariga boy bo‘lib, ular saksondan oshiqdir. G‘arb musiqachilar bizning milliy musiqamizdagi bunday bir biridan murakkab usullarning ko‘pligiga ajablanadilar va shuning uchun milliy musiqalarimizni ijro etishga qiynaladilar. Cholg‘uchi musiqiy usullarni dilida

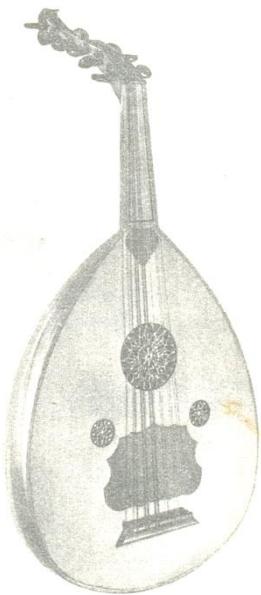
sanab, takrorlab turmasa, ijro jarayonida usulni yo‘qotib qo‘yishi mumkin. Keyingi davrda bu soz orqali nom taratgan cholg‘uchilar Usta Olim Komilov, Tuychi Inog‘omov, Qaxramon Dadaev, Ta’lat Sayfutdinov, Aka-uka Elmurod, Dilmurod, Xolmurod Islomovlar, Anvar Baraev va boshqalardir.

Chang tasviri

Chang – yog‘ochdan yasalgan cholg‘u bo‘lib, kelib chiqishi qadimiydir. Chang cholg‘usi to‘g‘risidagi ma’lumotlar antik davr tug‘risidagi manbalarda ham uchraydi. Bu cholg‘u tug‘risida arab ertaklari bo‘lmish “Ming bir kecha” asarida xam ma’lumotlar bor. Bundan tashqari Abu Nasr Al-Farobiy va boshqalarning o‘rtalarda yozib qoldirgan ilmiy – musiqiy risolalarida shuningdek topilayotogan arxeologik topilmalarda xam uning ko‘xna cholg‘u sozi ekanligini isbotlovchi dalillar bor. Milliy cholg‘ularimiz restovratsiyasidan keyin (1934-1940-yillar) uning chang prima, chang pikkola, chang alt va chang bas kabi turlari yaratildi. Chang urib chalinadigan torli cholg‘u bo‘lib, bambukdan yasalgan tayoqchalar uchiga rezina kiygizilgan xolda chalinadi. Diapazoni to‘rt aktava bo‘lib, xar bir tovush uchun uchtadan tor o‘rnatilgan va jami 76 ta tori bo‘ladi. Uning uchta oyog‘i yerdan balandda tutib turadi. Oldingi oyog‘ida pedal urnatilgan bo‘lib, u tovush jaranglarini ushlab turuvchi moslamani ishlatish uchun qo‘yilgan. Xar bir ijrodan oldin torlarning sozini tekshirib ko‘rish talab qilinadi va buning

uchun maxsus kalitdan foydalaniladi. Chunki yog‘och ob-xavo sharoitiga ko‘ra o‘z xususiyatini o‘zgartiradi. Chang sozing mohir ijrochiları Faxriddin Sodikov, Matyusuf Xarratov, Fozil Xarratov, Pulatjon Raximov, Tilash Xujamberdiev, Axmad Odilov, Fazilat Shukurova, Rustam Ne’matov va boshkalardir. Milliy cholg‘u sozlari ansanbli va orkestrida chang sozing munosib o‘rnii bor. Bundan tashqari milliy konservatoriymizda maxsus changchilar ansanbli faoliyat ko‘rsatadi.

Ud tasviri

Ud – bizga ma’lum bo‘lgan tarixiy manbalarning guvoxlik berishicha bu cholg‘u sozi. Milliy cholg‘ularimiz ichida eng qadimiylaridan biridir. U qadimdan saroykasbiy musiqasida o‘zining munosib o‘rniga ega bo‘lgan. U tug‘ridagi ma’lumotlar o‘rta asrlarga oid tarixiy manbalarda, xususan Abu Nasr Al-Farobiyning “Musiqa xaqidagi katta kitob” Kaykovusning “Qobusnama” asarida Abu Ali Ibn Sinoning “Tib konunlari” asarida arab tarixchisi As-Saolibiyning “Yatimat at-daxr”, Firdavsiyning “Shoxnama”si va boshqa ko‘plab tarixiy asarlarda ud sozi to‘g‘risida qimmatli ma’lumotlar uchraydi. Shuni aytish kerakki, XVI-XIX asrlarga kelib yurtimiz mayda xonliklarga bo‘linib ketgach ushbu cholg‘u so‘ziga bo‘lgan e’tibor susaygan va asta sekin yurtimiz musiqiy xayotidan chiqib ketgan edi. Mustaqilligimiz davrida Samarcand shahrida tashkil qilingan

Osiyo va Afrika mamalakatlari musiqa festevali (keyinchalik bu festeval “Shark taronalari” nomi bilan har ikki yilda tashkil qilinmoqda) sharofati bilan ud va qonun cholg‘usi o‘z vataniga kaytarildi.

Jumladan qobusnomada ud sozi va uning ijrosi to‘g‘risida shunday deyiladi:

Majlisda o‘tirgan vaktingda majlis axliga qara, agar eshituvchi qizil yuzlik, mosh gurunch soqol bulsa (musiqa asbobi, ya’ni udning) ikkinchi torida chalgin, agar sariq yuzli bo‘lsa bum torida chalgin, agar qora yuzli savdoyi oriq bo‘lsa ko‘proq musiqa sozinig uchinchi torida chalngan, agar badani oq va semiz pilchillagan nam bo‘lsa, yo‘g‘on torda chalgin. Chunki odamning to‘rt tabiatи uchun muxayyo kilganlar.

Ud yog‘ochdan yasalgan cholg‘u bo‘lib, kosa qismi juda katta, ba’zan o‘yma holda, aksariyat kovurg‘ali hollarda, dastasi juda qisqa va pardalar qo‘yilmaydi. Bu esa ud sozida milliy musiqiy bezaklar berish uchun kulaylik tug‘diradi. Ud sozing 11 ta tori bo‘lib, juft-juft chalinadi, shunda 5 juft va 1 bum tori yakka ijro etiladi. Uni ijro etish uchun mediator (noxun) ishlataladi. Keyingi davrada bu cholg‘u maxsus o‘qitilmoqda va xalq cholg‘u ansambllarida keng qo‘llanilmoqda. Ansanbl va orkestr ijrosida u yo‘g‘on (bas) tovushini beruvchi cholg‘ular jumlasiga kiradi.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR:

1. Karimov I.A. Yuksak ma’naviyat - yengilmas kuch. - T.: «Ma’naviyat», 2008. - 176 b.
2. Yarseva S.Ye. Didakticheskoe modelirovanie samostoyatelnoy raboti studentov: Diss. kand.ped.nauk. - T.: TGPI im.Nizami, 1991.-S.221.
3. Yuzlikaev F.R. Teoreticheskie osnovn intensifikatsii nachalnoy professionalnoy adaptatsii molodix uchiteley.-T.,1993.-S106.
4. G‘oziev E. Oliy maktab psixologiyasi. - T.: «O‘qituvchi», 1997.-104 6.
5. S. Begmatov., M. Matyoqubov. O‘zbek ananaviy cholg‘ulari. O‘quv qo‘llanma. T. 2008. Yangi nashr. 72 bet.
6. T.Ye.Solomonova. O‘zbek musiqasi tarixi. –T.: “O‘qituvchi” nashriyoti. 1981-yil.

7. I.Rajabiy. Maqomlar masalasiga doir. –T.: “Badiiy adabiyot” nashriyoti. 1963-yil.
8. J.To‘lenov, Z.G‘afurov. Falsafa. –T.: “O‘qituvchi” nashriyoti 1997-yil.
9. B.S.Abdullaeva. Fanlararo aloqadorlik turlari haqida. Uzluksiz ta’lim. –T.: 2005-yil. №1-son.